

4de zondag door jaar B

Mc. 1, 21-28

‘Ik zal een profeet doen opstaan. Ik zal hem mijn woorden in de mond leggen, en hij zal alles zeggen wat Ik hem opdraag’.

Dat horen we de Eeuwige zeggen in de eerste lezing, en in het evangelie zien wie die profeet is: dat is Jezus. In Kafarnaüm, waar Hij woont, treedt Hij in de synagoge voor het eerst op als profeet, en de mensen zijn buiten zichzelf van verbazing, want ‘Hij onderrichtte hen niet zoals de Schriftgeleerden, maar als iemand die gezag bezit,’ zo bericht de evangelist Marcus. Hij wekt niet alleen verbazing op, maar ook de woede van een man die bezeten is door een onreine geest.

En die zegt iets heel merkwaardig: ‘Ik weet wel wie Gij zijt: de Heilige van God.’ Daarmee bevestigt hij wat God in de eerste lezing heeft gezegd: dat Hij een profeet zou zenden die in Zijn naam zou spreken. Die bezetene voelt dus perfect aan dat Jezus het mensgeworden beeld is van God.

Wij zijn nuchtere mensen, dus wat moeten we ons bij de bezetene voorstellen? Hij is niet uniek, want er komen in het evangelie heel wat mensen voor die bezeten zijn door een onreine of boze geest, door een demon, door de duivel en zelfs door satan. Waren die geesten en die duivels in de tijd van Jezus zo massaal aanwezig? Wellicht wel, maar misschien minder dan vandaag.

Want die boze geesten en de duivels waren en zijn geen geestelijke wezens die van de ene naar de andere prooi vliegen, op zoek naar slachtoffers, maar het waren en zijn ook nu nog gedragingen van bezetenheid, van boosaardigheid, jaloersheid, wreedheid, doodslag, het fanatieke eigen groot gelijk en ga zo maar door. Ook nu zien we het om ons heen gebeuren, zichtbaar ook in onze eigen stad.

Denkt u maar eens aan de rellen en vernielingen van de afgelopen tijd in verschillende steden. Met afschuw heb ik naar de beelden gekeken. Zoveel geweld.... Zoveel bezetenheid.... De bezetenheid van zoveel vreselijke gedragingen waar zoveel mensen zich niet tegen verzetten; integendeel, waar ze soms nog trots op zijn ook! Ze negeren en ontkennen het kwaad dat ze aanrichten, en ze willen zeker niet weten van het goede, zoals de bezetene in het evangelie. Misschien is die man niemand anders dan de plaatselijke rabbijn of priester die helemaal niet blij is met het succes van Jezus, want wie zal er in de toekomst nog naar hen luisteren? Dus schreeuwt hij Jezus toe dat hij gekomen is om hen allemaal in het verderf te storten. ‘Luister niet naar die man’, schreeuwt hij ‘want als je dat wel doet dan loopt het slecht met je af’. Maar Jezus liet zien dat het helemaal niet slecht afloopt; integendeel, door zijn rust en goedheid slaagt Hij erin de man te verlossen van zijn boosheid, zijn jaloezie, zijn kwaadaardigheid, zodat hij opnieuw een goed mens kan worden.

Waar staan wij anno 2021 in dit verhaal? Zijn wij zoals de bezeten man, die een product zou kunnen zijn van onze tijd? Spiegelen wij ons aan de machthebbers die elke dag de kranten en de tv halen door hun geweld en belust op macht? Schoppen wij ook kabaal – net als de relschoppers in de steden – als we onze zin niet krijgen of we het niet eens zijn met maatregelen zoals die rond corona? Dreigen ook wij met vreselijke gevolgen als anderen niet doen wat wij eisen of verlangen? We kunnen nog door zoveel andere boze geesten bezeten zijn, want er is zoveel kwaad en onbegrip in deze wereld: oorlog, wreedheid, maar dan 70 miljoen vluchtelingen, mensonwaardige kinderarbeid en kindsoldaten. Maar ook corruptie, drugs en andere verslaving, milieu- en luchtvervuiling, en onze kwetsbare aarde die uitgeput wordt. Ontelbare demonen zijn er, ontelbaar veel onreine geesten. En pal daartegenover staat Jezus. Hij schreeuwt niet zoals de bezetene. Maar Hij laat zien dat Hij een mens vrij kan maken, dat Hij hem kan bevrijden van zijn boosheid, zijn bezetenheid, zijn uitzichtloosheid.

Dan toch de vraag: met wie gaan wij mee? Met de man die door zijn eigen onreine geesten bezeten is? Doen ook wij misschien niets tegen het kwade in onszelf en in de wereld? Of gaan we liever mee met hen die verbaasd zijn over Jezus' optreden?

Geloven we in de kracht van ons geloof, zonder daarbij kabaal voor te maken?

Zien we het goede in zoveel mensen om ons heen? Mensen die vanuit hun gelovige inspiratie opkomen voor de zwakkeren in de samenleving, die zorg hebben voor ons milieu, die het onrecht aan de kaak stellen. Die Gods droom voor deze wereld waar proberen te maken? Als gelovige mensen verenigd in de kerken maar ook buiten de kerken die proberen te leven naar de liefdevolle zachtheid van Jezus' woorden en daden.

Oprecht hoop ik dat wij ook deze mensen zijn. Amen.

Rob Kosterman, diaken